

Εορτή της επανακομιδής του λειψάνου του Αγίου Σάββα (βίντεο)

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η μνήμη της επανακομιδής του λειψάνου του Οσίου Πατρός ημών Σάββα του Ηγιασμένου εκ Βενετίας προς Ιεροσόλυμα το 1965, εορτάθηκε τη νύκτα της Πέμπτης προς Παρασκευή 25 προς 26 Οκτωβρίου, όπως αναφέρει σε σχετική ανακοίνωσή του το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων.

Η ανακοίνωση του Πατριαχείου

Τήν νύκτα τῆς Πέμπτης πρὸς Παρασκευὴν, 12ης πρὸς 13ην/25ης πρὸς 26ην μηνὸς Ὀκτωβρίου 2018, ἐωρτάσθη ἡ μνήμη τῆς ἐπανακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου ἐκ Βενετίας πρὸς Ἱεροσόλυμα τὸ ἔτος 1965.

Τῆς ὁλονυκτίου πανηγύρεως ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ γεγονότος τούτου διὰ πρώτην μάλιστα φοράν μετὰ τὴν μετάθεσιν τοῦ σκηνώματος τοῦ ὁσίου Σάββα ἐκ τῆς παλαιᾶς λάρνακος εἰς τὴν νέαν, τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ Μητροπολίτου

Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου καί τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ, προεξῆρξεν ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καί Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων καί Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων καί τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου, ψαλλόντων τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Κωνσταντίνου Σπυροπούλου καί Ἀγιοσαββιτῶν Πατέρων δεξιὰ ἑλληνιστί καί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Φιλοθέου μετά τῆς Ἀραβοφώνου χορωδίας αὐτοῦ ἀριστερά ἀραβιστί καί μετεχόντων τῶν Ἀγιοσαββιτῶν Πατέρων καί εὐλαβῶν ὀρθοδόξων πιστῶν ἐκ διαφόρων χωρῶν καί ἐκ τοῦ χωρίου τῶν Ποιμένων, τῆς Βηθλεέμ καί τῆς Μπετζάλλας.

Πρός τήν εὐσεβῆ πανηγυρικήν ὁμήγουριν ταύτην ὠμίλησεν ὁ Μακαριώτατος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Πολλάί αἱ θλίψεις τῶν δικαίων καί ἐκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτούς ὁ Κύριος· φυλάσσει Κύριος πάντα τά ὅστ' αὐτῶν, ἕν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται», (Ψαλμ. 33, 20-21) ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοί ἅγιοι Πατέρες καί ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ὁ δίκαιος τοῦ Κυρίου Σάββας ὁ ἡγιασμένος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ θαυμαστῇ Αὐτοῦ Λαύρᾳ, ἵνα δοξολογικῶς καί εὐχαριστιακῶς ἐορτάσωμεν τήν ἐκ τῆς Ἑσπερίας ἐπανακομιδὴν τοῦ ἱεροῦ καί ἀφθάρτου αὐτοῦ ὀλοσώμου λειψάνου ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ ἐφ' ἑνός· καί νά χαιρετίσωμεν ἀφ' ἑτέρου τήν πρό τινος χρόνου μετάθεσιν τοῦ σκηνώματος αὐτοῦ ἐν τῇ περιτέχνῳ νέᾳ καί ἀργυρᾷ λάρνακι αὐτοῦ.

Μεγάλα ὄντως ἀγαπητοί μου καί θαυμαστά τά ἔργα τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος, δίκαιαι καί ἀληθιναί αἱ ὁδοί αὐτοῦ, τοῦ Βασιλέως τῶν Ἐθνῶν (Ἀποκ. Ἰωάν. 15,3), ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ἐν τῇ Ἀποκαλύψει αὐτοῦ.

Ἐπ' αὐτῶν ἀκριβῶς τῶν δικαίων καί ἀληθινῶν ὁδῶν τοῦ Κυρίου ἐβάδισεν ὁ Πατήρ ἡμῶν Ὁσιος Σάββας, τόν ὁποῖον ὁ Κύριος ἐρρύσατο ἐκ τῶν πολλῶν θλίψεων καί δοκιμασιῶν αὐτοῦ. «Ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτούς (τούς δικαίους) καί εὔρεν αὐτούς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσόν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς καί ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς», (Σοφ. Σολομ. 3, 5-6) λέγει ἡ Σοφία τοῦ Σολομῶντος. Ὁ δέ Ἀπόστολος Πέτρος, ἀναφερόμενος εἰς τήν δοκιμασίαν τῆς πίστεως εἰς Χριστόν λέγει: «εἰ δέον ἐστί, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τό δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολυτιμότερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου διά πυρός δέ

δοκιμαζομένου, εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καί τιμὴν καί δόξαν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Α΄ Πέτρου 1,7).

Ὁ Πατήρ ἡμῶν Σάββας ἐγένετο δεκτός παρά Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν «ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας», , δηλονότι ὡς ὀλοκαύτωμα θῦμα, τό ὁποῖον καταναλίσκεται ὅλον εἰς τό θυσιαστήριον καί προσφέρονται τῷ Θεῷ ὡς ὁσμὴ εὐωδίας αἱ πολλαὶ δοκιμασίαι τοῦ θυσιαζομένου πιστοῦ. Ἐπί πλέον δέ ἡ διὰ πυρός δοκιμαζομένη πίστις τῶν δικαίων εὐρεθῆ πρὸς ἔπαινον καί τιμὴν καί δόξαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ὅταν θά φανεωθῆ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ὡς ἔνδοξος κριτής.

Ἡ ἀλήθεια τῶν ἀγιογραφικῶν τούτων λόγων ἐπιβεβαιοῦται καί μετὰ παρρησίας καταγγέλλεται καί ψηλαφητῶς μαρτυρεῖται διὰ τοῦ πρό ὀφθαλμῶν ἡμῶν κειμένου ἀφθάρτου καί εὐωδιάζοντος λειψάνου τοῦ ὀσίου καί θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Σάββα του ἡγιασμένου. Αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων ἡμῶν αὕτη ἡ πίστις τῆς Ἐκκλησίας, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Τό θεμέλιον τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀγαπητοί μου, εἶναι ὁ Χριστός, οἱ δέ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οἱ ἐκλεκτοί καί ἡγαπημένοι τοῦ Θεοῦ, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος (Κολ. 3,12).

Εἰς τοῦτο καί ἡμεῖς καλούμεθα διὰ τοῦ ὀσίου Πατρός ἡμῶν Σάββα, ἵνα μέτοχοι γενώμεθα τῆς δικαιοσύνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί μιμηταί τῶν δικαίων καί ἁγίων Αὐτοῦ, ᾧ ἡ δόξα, τό κράτος καί τό ἔλεος Αὐτοῦ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν».

Μετά τὴν ἀγρυπνίαν, περί τὰς αὐγάς τῆς ἡμέρας, παρετέθη κέρασμα μετὰ κολλύβων εἰς τὸν Νάρθηκα καί μετ' αὐτό παρετέθη τράπεζα.

Ἀναχωρήσας ὁ Μακαριώτατος, διῆλθε διὰ προσκύνησιν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.